

Досить важливим етапом є налаштування бізнес – процесів, визначити відділи і порядок взаємозв'язку спеціалістів, затвердити систему збирання інформації.

Після побудови транзакційного рівня піраміди можна перейти до рішення задач більш високого рівня. Для повноцінного аналізу даних необхідна Система управлінської звітності.

Необхідно згадати також про фінансового директора, на якого покладається управління оборотним капіталом, який включає в себе управління запасами, грошовими коштами, дебіторською заборгованістю.

Рано чи пізно кожна компанія, що розвивається, стикається з необхідністю впровадження і вдосконалення системи мотивації. Сучасними інструментами мотивації являються Системи ключових показників ефективності або збалансованості показників.

Отже, система фінансового управління підприємством являється тим набором інструментів управління, котрі в сучасних умовах (умовах кризи) необхідні для кожної компанії, котра бажає утриматись на ринку в умовах постійного зростання конкуренції. Фінансовий директор, який мислить стратегічно, повинен прогнозувати тенденції розвитку своєї компанії і ті проблеми, котрі можуть виникнути у зв'язку з її функціонуванням, і послідовно будувати піраміду фінансового управління підприємством, здатну їх вирішити.

СТАН МАЛИХ І СЕРЕДНІХ ПРИВАТНИХ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ УМОВАХ

Оданчук О.А., Гусол Я.П., студенти, Прокопець О.В., ст. викладач
Конотопська філія ПВНЗ «Європейський університет».

Актуальність даної теми визначена в першу чергу важливою роллю малого і середнього підприємництва у сучасній соціально орієнтованій ринковій економіці, перехід до якої є головним вектором реформ в Україні. Мале і середнє підприємництво – це істотна складова ринкового господарства, невід'ємний елемент конкурентного механізму.

Малі та середні підприємства виконують такі функції:

- дають ринковій економіці гнучкість;
- мобілізують фінансові і виробничі ресурси населення;
- забезпечують прориви науково-технічного прогресу;
- вирішують проблему зайнятості та інші соціальні проблеми.

Малі та середні підприємства не мають яких-небудь істотних переваг в кредитно-фінансовій системі, в митному захисті, відчувають значні перешкоди в розвитку бізнесу, діють в неімовірно складних умовах для існування.

Малий і середній бізнес забезпечує роботою 61 % працездатного населення України, при цьому саме малі та середні підприємства надають можливість працевлаштування соціально незахищеним і менш адаптованим прошаркам населення. Як наслідок, саме власники малих і середніх підприємств становлять базис середнього класу, який виступає гарантом стабільності економіки та підвищення рівня життя громадян.

Малим підприємством вважається таке підприємство, в якому середньооблікова чисельність працюючих за звітний рік не перевищує 50 осіб, а обсяг валового доходу від реалізації продукції (робіт, послуг) за цей період не перевищує 70 млн. грн.

Середнім підприємством – називається таке підприємство, на якому працюють від 51 до 250 осіб, а обсяг валового доходу від реалізації продукції (робіт, послуг) від 70 млн. грн. до 100 млн. грн.

Особливості малих та середніх приватних підприємств:

- самостійна форма організації економічного життя;
- швидко реагують на зміну кон'юнктури ринку;
- залежать від кон'юнктури ринку, динаміки зовнішніх соціально-економічних і політичних умов;
- мають безпосередній зв'язок з споживачем;
- мають вузьку спеціалізацію на певному сегменті ринку товарів і послуг;
- капітал відносно невеликий;
- функції власника і менеджера поєднує у собі господар підприємства, що призводить до понаднормових робіт;
- часто стикаються з корупцією.

Малі та середні підприємства займаються такими видами економічної діяльності:

- торгівельні підприємства – 38,2%;
- промислове виробництво – 17,0%;
- будівельні – 9,8%;
- сільськогосподарські підприємства – 8,3%.

Що стосується конкуренції на внутрішньому ринку України, то основними конкурентами вітчизняних малих та середніх підприємств є вітчизняні великі підприємства.

Найменш конкурентним є середовище сільськогосподарських підприємств. Найбільшу конкуренцію з боку іноземних компаній на

внутрішньому ринку відчувають промислові підприємства, тоді як із конкуренцією з боку вітчизняних компаній стикаються найбільшою мірою торговельні та будівельні підприємства.

Серед усіх малих та середніх підприємств України лише 6,4% займаються експортом і 8,1% - імпортом. І лише тільки 2,7% підприємств ведуть одночасно як експортну діяльність, так і діяльність з імпорту.

Серед промислових малих та середніх підприємств експортом займається кожне п'яте підприємство (20,6%), у той час як частка експортерів серед підприємств, що займаються іншими видами економічної діяльності, не перевищує 5%. Серед торговельних підприємств кількість імпортерів у 3,4 рази більша за кількість експортерів (11,2%).

Серед будівельних і сільськогосподарських підприємств, а також підприємств, що надають послуги, зовнішньоекономічною діяльністю займаються одиниці. Серед малих підприємств потребують кредиту 33,2% підприємств, серед середніх - 48,0%. Стає зрозуміло, що середні підприємства потребують кредитів більшого розміру, ніж малі.

Інвестиції від зовнішніх інвесторів залучали лише 3,4% від усіх підприємств. Серед підприємств, що займаються різними видами економічної діяльності інвестиції залучали:

- в сільському господарстві – 5,9%;
- у промисловості – 5,5%;
- у будівництві – 3,8%;
- у торгівлі – 2,4%;
- у сфері інших послуг – 2,4%.

Сьогодні провідну роль у створенні ефективного недержавного сектора відіграє малий бізнес. Саме малі і середні підприємства, різні комерційні структури, що належать до сфери малого бізнесу, беруть на себе ризик і працюють згідно з новими вимогами, що ставляться до ефективності. Створення широкої мережі малих підприємств у всіх галузях господарства сприятиме демонополізації та розвитку конкуренції. Але такий бажаний розвиток сектора малого бізнесу наштовхується на безліч перепон.